

[Eva Møller]

ven føler, at et andet hold giver bedre udfordringer, kan han/hun naturligvis vælge om.

I det nye forslag er det lærerne, der kommer og siger: Du skal gå på det hold, og du skal gå på det hold, og du skal gå på det hold. Det er nemlig faglige og pædagogiske målsætninger, der dikterer holddannelsen. Så det er altså en sortering fra lærerens side og ikke en opfyldelse af elevernes frie ønsker om, hvor de vil gå. Og så vil jeg understrege, at man kan gøre det i perioder af skoleåret og ikke hele skoleåret igennem.

En gang imellem er det måske klogt i politik såvel som i livet udenfor at holde fast ved de samme målsætninger lidt længere end bare en eftermiddag.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg har ligesom det andet medlem af Fremskridtspartiet, hr. Poul Nødgaard, også et håb om at få alle partierne med bag folkets skole. Jeg synes, det er yderst vigtigt, at vi netop på dette område kan vise fælles fodslag.

Det, der nu får mig herop, er fru Eva Møllers bemærkninger om, at den gamle ordning med niveaudelingen er et ufravigeligt krav. Jeg er klar over, at fru Eva Møller sådan set er ligeglad med, hvad man kalder det, bare det er principperne fra den gamle niveaudeling, der bliver ført igennem. Det gør mig sådan set meget ked af det, for jeg forstår også på medierne, at hr. Henning Dyremose har udtalt, at man stadig væk, til det sidste, prøver at komme med i dette forlig – mod at få nogle indrømmelser.

Jeg vil spørge fru Eva Møller, om det virkelig er rigtigt, hvad jeg har hørt her for lidt siden: at det stadig væk skulle være et ufravigeligt krav fra Det Konservative Folkeparti at få det her igennem, for det giver mig måske søvnløse nætter. Jeg synes, det er yderst vigtigt, at alle partier står bag dette forlig – absolut også Det Konservative Folkeparti – for at få den bedst mulige skole fremover.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Det er jo 17 år siden, vi vedtog den forrige folkeskolelov, og hvis vi går længere tilbage, er der igen 17 år. Det er meget sjovt: Med ca. 17 års mellemrum får Danmark tilsyneladende en ny folkeskolelov.

Det får mig til at spørge Det Konservative Folkeparti, om man ikke også dér føler, at tiden absolut ikke står stille, at vi hele tiden må følge med i den udvikling, der er på forskellige områder.

Jeg savner stadig væk et præcist og konkret og kontant svar på: Hvad er det, man ikke kan gøre efter den nye lov, som man kan gøre efter den, der eksisterer nu? Jeg kan ikke forstå de svar, jeg har fået indtil nu, for reelt får samtlige danske skoler, når denne lov er vedtaget og kommer til at fungere fra den 1. august 1994, på en lang række områder – jeg siger: en lang række områder – også det område, vi her taler om, meget, meget større mulighed for at handle frit og ud fra nogle pædagogiske synspunkter.

Fru Eva Møller siger, at eleverne ikke bliver taget med på råd. Det nægter jeg at tro på. Når skolerne skal foretage disse vurderinger, sker det selvfølgelig ud fra et pædagogisk synspunkt, men det er da klart, at man gør det ud fra hensynet til barnets ve og vel. Jeg ville da gerne se den lærer, der ville modarbejde, at eleverne kom til at befinde sig så godt som muligt i skolen. Det må være helt naturligt, at de lærere, der er ansat på de forskellige skoler, lægger hele deres liv og sjæl i, at eleverne kommer til at falde godt til. Jeg vil tro, at man i nogle tilfælde vil tale med eleverne ved nogle konsultationer og spørge: Var det ikke noget for dig at komme over på det og det hold og sådan og sådan og sådan?

Sådan forestiller jeg mig at det kommer til at foregå, for skolen er jo en arbejdsplads nøjagtigt som her i Folketinget og ude i det pulveriserende liv: Man taler om tingene og samarbejder og finder ud af det, der gør, at hverdagen bliver den bedst mulige.

Så min appel til Det Konservative Folkeparti går stadig væk ud på, at vi finder en løsning på det her, således at denne sag kan bakkes op af hele Folketinget.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal sige til hr. Jan Køpke Christensen, at det, jeg håbede at sige sidste gang og troede at sige – nu er det jo sådan med de korte bemærkninger, at man gør det lidt spontant – var, at Det Konservative Folkeparti hele tiden under forhandlingerne havde sagt, at det var et